

РЕШЕНИЕ

№ 576

гр. Перник, 06.08.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на тридесети юли през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при съдебния – секретар А.М.*** и с участието представител на Окръжна прокуратура Перник - прокурор Цветков, като разглежда к.н.а.х.д.№ 530 по описа на съда за 2014 г., докладвано от съдия Иванова, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Г.В.Н. *****, с адрес за призоваване: гр.Перник, ул.,***”, бл.6, офис 6, чрез адв.З., срещу решение № 209 от 26.06.2014 г., постановено по н.а.х.дело № 227/2014 г. по описа на Районен съд - Радомир, с което е потвърдено наказателно постановление № 44/27.11.2013 г., издадено от Началника РУП-Радомир. С потвърденото НП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева на основание чл. 275, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи /отм./, за извършено административно нарушение на чл. 63, ал. 1 от ЗМВР.

При обжалването се твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според изложеното в касационната жалба не е установено какво е извършеното нарушение и коя е нормата на поведение, която не е спазена. Неправилна е квалификацията на действията на Г.Н. дадена от АНО. Моли съда да отмени решението предмет на касационна проверка и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП.

Ответникът по касационната жалба-Началникът на РУП-Радомир, редовно призован не изпраща представител, не изразява становище по оспорването.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез своя представител предлага решението на районния съд да бъде потвърдено.

Административен съд Перник, касационен състав при извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, намира същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна по следните съображения.

За да постанови обжалваното решение, районен съд е приел, че при издаване на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон.

Съдът е счел, че нарушението, за което е било съставено обжалваното НП е доказано по несъмнен и категоричен начин. Отразената в АУАН и НП фактическа обстановка се потвърждавала изцяло от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съдът е кредитирал показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, като обективни и логически последователни, съответстващи изцяло на събраните по делото писмени доказателства. Приел е че са напълно достатъчни за да се обоснове извод, че жалбоподателят при извършена проверка, е пречил на полицейските органи да извършват служебните си задължения. Фактите в решението на районен съд, на които е обосновал изводите не са обсъдени в относимостта им към вмененото в административно наказателната отговорност на касатора, нарушение.

В административно наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, още при съставянето на АУАН. Според актосъставителя, на посочена дата Г.Н.*** е пречил на полицейски служители да изпълняват служебните си задължения. С какви действия е пречил не е ясно и в хода на събиране на доказателства от съда, този свидетел дава неконкретизирани показания, че касаторът имал неправомерно поведение, обиждал и не изпълнявал разпореждания. Не се установява дали изобщо той противозаконно е пречил на полицейски контролен орган да изпълнява функциите си, по какъв начин са извършвани действия или бездействия от страна на касатора, от които да са били възпрепятствани тези полицаи да изпълнят задълженията си по проверка на сигнал за ПТП в гр. Радомир.

На това основание следва да се приеме, че няма доказателства от които да се прави извод, че е приложима санкционната разпоредба на чл. 275, ал. 1 от ЗМВР(отм.).

Друго, свидетелят е твърдял пред РС, че касаторът не е изпълнявал разпореждания на полицейски служител. Това било повод да се състави АУАН, за неизпълнение на полицейско разпореждане и системно пречене на органите на реда да си вършат работата. Показанията на свидетеля са за две отделни нарушения, които не могат да се субсумират в една санкционна разпоредба. За неизпълнение на полицейско разпореждане, административно наказателната отговорност е по чл. 270, ал. 1 ЗМВР (отм.), а в случаите когато лице противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си – отговорност се носи по реда на чл. 275, ал. 1 от с.з., като следва да бъде установено как пречи съответния нарушител. Нито АНО, нито въззивния съд са правили разграничение в посочения по горе смисъл, а от това следва, че нарушението не е установено от обективна страна и налагането на санкция по реда на чл. 275, ал. 1 от ЗМВР (отм.) не се обосновава на приетите за доказани факти по делото. Да се приеме, че отказът да се дават обяснения е форма на противопоставяне на полицейски служител, от което той да не може да си извърши служебните задължения, както е посочено в АУАН, и е оплакване в касационната жалба, е необосновано обстоятелство, което не може да се приеме за нарушение по реда на чл. 275, ал. 1 от отменения ЗМВР.

В АУАН е посочено, че към момента на съставяне на акта, касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗМВР (отм.) Така е описано нарушението и в НП, но в хода на съдебното производство, районен съд въобще не коментира тази разпоредба като реквизит от АУАН или НП и обсъжда единствено санкционната разпоредба.

АУАН е съставен в противоречие с изискванията на чл. 42, т. 5 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 63 от ЗМВР/отм./, във всичките си хипотези е приложима при задържане на лице от полицейски органи. В тази разпоредба в осем различни хипотези е направено законодателно определяне, кога и при какви условия може да бъде задържано физическо лице. Тази разпоредба не е и не може да е предмет на нарушение.

НП е издадено при съществено процесуално нарушение. Нарушена е разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Сочената неяснота на деянието, така както е описано в АУАН, и с какви действия е извършено нарушението не дава възможност за извършване на съдебна проверка дали производството е съобразен със служебните задължения на АНО по издаването на наказателното постановление. Този порок на акта е съществен и не може да го направи годен да послужи като основа за провеждане на един законосъобразен процес по налагане на административно наказание. В нарушение на чл. 52, ал.4 от ЗАНН това не е било отчетено и от наказващия орган, който е издал НП.

Административно-наказателният процес като особен вид наказателен процес е строго формален. Целта на тази формалност е да се гарантира правото на защита на санкционирания във всяка една фаза от процеса. Нормите на закона, свързани със това, какво точно е нарушението, действие или бездействие, каква нормативна разпоредба е нарушена в нейната конкретика, са съществени реквизити на административно-наказателното производство, съдържанието на акта и НП. Имат обвързваща стойност във връзка със служебните задължения на съставителят на акта и издателя на наказателното постановление за законосъобразността на актовете на тези отделени органи в административно наказателното производство и са императивни. Казано с други думи още при съставяне на акта следва да са изяснени всички страни на деянието от субективна и обективна страна. Това правило важи с още по-голяма сила при издаване на наказателното постановление и неотчитането на пороци по съставения акт за установяване на административно нарушение е пропуск по проверката, която е задължен да извърши наказващият орган преди да издаде НП- аргумент от чл. 52, ал.4 от ЗАНН. АНО не е извършил проверка относно законосъобразността и обосноваемостта на АУАН, тъй като констатациите в оспореното постановление са пренесени и възприети от наказващия орган дословно и буквално, но в следващ момент се въвежда разпоредбата на чл. 275, ал. 1 от ЗМВР /отм./, която е приложима при определени обстоятелства, за което касаторът не е бил известен при съставяне на АУАН и предявяването му, а от този момент за него е възникнало конституционното право да организира защитата си. След като административното обвинение е за виновно нарушение на неоткосимата разпоредба на чл. 63 ал. 1 от ЗМВР (отм.), правото на защита с въвеждането на разпоредбата на чл. 275, ал. 1 ат ЗМВР (отм.) в друг етап от административно наказателното производство е съществено процесуално нарушение.

От изложеното следва, че решението на РС, с което е потвърдено обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да се отмени.

С настоящото решение се отменя и наказателното постановление, издадено срещу касатора.

По тези съображения, касационен състав на **Административен съд Перник,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 209, постановено по н.а.х.дело № 227/2014 г., по описа на РС-Радомир, като вместо него **ПОСТАНОВИ:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 44/27.11.2013 г., на началник РУП Радомир, с което на Г.В.Н. ***, на основание чл. 275, ал. 1 от ЗМВР (отм.) му е наложена глоба в размер на 500 лева, за това, че виновно е нарушил чл. 63, ал. 1 от ЗМВР (отм.)

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.